

പഞ്ച
വാക്യം

1
മിന്നിടം
നെ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പുഷ്പവാടി

എൻ. കുമാരൻ ആശാൻ

പകുപ്പവകുപ്പ്
ശാരദാ ബുക്കു ഡിപ്പോ
തോന്നൂർ

വില ൩. 8.

14-ാം പതിപ്പ് കോപ്പി 2000
1956

അച്ചടി
സഹോദരൻ പ്രസ്സ്,
എറണാകുളം

ഭാരതസാഹിത്യത്തിന്റെ ഒരു ഉല്ലാസ പുസ്തകം വ്യാജനിർമ്മിതമാകുന്നു.

മുഖവുര

എന്റെ കൃതിശകലങ്ങളിൽ ചിലതിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു “പുഷ്പവാടി” എന്ന പേരിൽ ഒരു പുസ്തകമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ട് ഇപ്പോൾ ഒരു വ്യാഴവട്ടത്തിനു മേലാകും. ഏതാണ്ട് പത്തുകൊല്ലം മുമ്പ് “വീണപൂവ്” എന്ന ഖണ്ഡകൃതി പ്രത്യേക പുസ്തകമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അതിന്റെ പുറംകടലാസ്സിൽ ഒരു പരസ്യം വഴിയായി ആ സംഗതി പ്രതിജ്ഞാപിച്ചിരുന്നതായും ഓർക്കുന്നു. അന്നുമുതൽ രേഖാമൂലമായും മുഖഭാവിലും ‘പുഷ്പവാടി’ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് എന്നെയും എന്റെ പുസ്തകവ്യാപാരികളേയും പല സൂഹൃത്തുക്കളും ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചുവന്നു എന്നുള്ള വസ്തുതയും വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. ഈ കാരണങ്ങളാൽ ഇത്ര താമസിച്ച് പുറപ്പെടുന്നതാണെങ്കിലും ഈ പുസ്തകത്തിനു മറ്റൊപ്രകാരമുള്ള ഔചിത്യത്തെപ്പറ്റി അത്രയൊന്നും ചിന്തിക്കാതെതന്നെ “പുഷ്പവാടി” എന്ന നാമകരണം ചെയ്യാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളതാണ്. പഴയ പ്രതിജ്ഞയേയും സൂഹൃത്തുക്കളുടെ പ്രതീക്ഷയേയും നിറവേറാൻ ഇത് ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ പര്യാപ്തമാകുമെങ്കിൽ ഭാഗ്യമായി.

സർവ്വജനീനമായ ചില ചെറുകൃതികൾ മാത്രമാണ് ഇതിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തു ചേർത്തിട്ടുള്ളത് അതിൽ ആദ്യമാദ്യം കാണുന്നവ പ്രായേണ ബാഹ്യപ്രകൃതിയി

ലുള്ള ഏതാനും മനോഹരവസ്തുക്കളേയും സരസസന്ദർഭങ്ങളേയും ഒടുവിലുള്ളവ ഈശ്വരഭക്തി മുതലായ ചില ഉൽകൃഷ്ട മനോഭാവങ്ങളേയും പരാമർശിച്ചു എഴുതിയിട്ടുള്ളതാകുന്നു ആലുഭാഗം അധികം ബാലന്മാരുടെ അഭിരുചിയെ ലാക്കാക്കിയും ഒടുവിലത്തെ ഭാഗം പ്രായമായവർക്കുടീരസിക്കുത്തു കവണ്ണവും ഉള്ള ഉലരണങ്ങളുമാണ്. ഓരോ കൃതിയുടേയും അടിയിൽ അതെഴുതിയ കാലത്തേയോ സന്ദർഭത്തേയോ സൂചിപ്പിക്കുന്ന കുറിപ്പുകളും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

ഇതിനെ പിന്തുടർന്നു മറ്റു പ്രമേയങ്ങളിലുള്ള ചില ലഘുകൃതികളും അനുരൂപമായ നാമത്തിൽ പുസ്തകരൂപേണ താമസിയാതെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതാകുന്നു. ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ പ്ര. ഫ്. പരിശോധിച്ചും മറ്റും ശ്രീമാന്മാർ കെ. അയ്യപ്പൻ ബി. ഏ., കെ. സദാശിവൻ ബി. ഏ. ഈ ഭാഷാപ്രണയികൾ ചെയ്തതന്നിട്ടുള്ള സഹായത്തെ ഞാൻ സന്തോഷം സ്മരിക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം. }
17-4-1922. }

ഗുണകർത്താ.

പുഷ്പവാടി

പ്രഭാത പ്രാർത്ഥന

സകലാശ്രയമായി രാത്രിയും
പകലും നിന്നെരിയും പ്രദീപമേ,
ജഗദീശ, ജയിക്ക! ശാശ്വതം
നിഗമന്തേടിന നിൻപദാംബുജം.

അരുണോദയമായി, പൂക്കൾപോൽ
വിരിയുന്നൂ കരണാൽക്കരം വിഭോ,
തിരിയെത്തളിയുന്നു ഹന്ത! നീ
തിര നീക്കുന്നൊരു ലോകരംഗവും.

ഒരു ഭീതിയെഴാതെ കാത്തു, ഭു-
ഷ്ടരസാംസാരികപോതയാത്രയിൽ
കരകാട്ടുക നിന്നു നീ കൃപാ
കര,—ഞാൻ ദിക്കറിയാത്ത നാവികൻ.

‘മിതവാടി’പത്രാധിപർ സി. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ.
അവർകളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം എഴുതിയതു്. (1088 ൧൧5൦)

ഗുണമെന്നിയൊരാൾക്കുമെന്നിൽ നി-
ന്നുയായ്ക്കാൻ തരമാകണം വിഭോ,
അണജീവിയീലും സഹോദര-
പ്രണയം തപൽകൃപയാലെ തോന്നണം.

ഉളവാകണമാത്മതുഷ്ടിയീ-
യെളിയോനിക്കുറന്നെ ചോകണം ദിനം,
ഇളകാതെയുമിന്ദ്രിയാർത്തിയാൽ
കളിയായും കളവോതിടാതെയും.

അഖിലോപരിയെന്റെ ബുദ്ധിയിൽ
സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ മാറുമെന്നിയേ
ജഗദീശ, തെളിഞ്ഞുനില്ക്കണം
നിഗമംതേടിന നിൻപദാംബുജം.

കുട്ടിയും തള്ളയും

(താരാട്ടു മട്ട്)

ഇവല്ലിയിൽനിന്നു ചെമ്മേ—പൂക്കൾ
ചോവുന്നിതാ പറന്നമ്മേ!

തെറ്റി! നിനക്കുണ്ണി ചൊല്ലാം--നൽപു-
മ്പാറകളല്ലേയിതെല്ലാം.

മേൽക്കുമലിങ്ങിവ പൊങ്ങി—വിണ്ണിൽ
നോക്കുമേ, യെന്നൊരു ഭംഗി!

അയ്യോ! പോയ്ക്കൂടിക്കളിപ്പാൻ—അമ്മേ!
വയ്യെയെന്നിക്കു പറപ്പാൻ!

ആകാത്തതിങ്ങനെ എണ്ണി—ചമ്മാ
മാഴ്കൊല്ലായെന്നോമലുണ്ണി!

പിച്ചുനടന്നു കളിപ്പു—നീയി-
പ്പിച്ചുകമുണ്ടോ നടപ്പു?

അമ്മട്ടിലായതെന്തെന്നാൽ? ഞാനൊ-
രുമതരാമമ്മ ചൊന്നാൽ.

നാമിങ്ങറിയുവതല്ലം—എല്ലാ-
മോമനേ, ദേവസങ്കല്പം.

‘മഹിളാരത്നം’ മാസികയ്ക്കുവേണ്ടി എഴുതിയത്. (2-11-15)

പരക്കേറ കട്ടി

(സുരപുരിയോ എന്ന മട്ട്)

അരികത്തമ്പോട്ട വരുന്നുണ്ടമ്മ ഞാൻ
കരയായ്കോമനേ, കരൾവാടി

പുരികവും ചുണ്ടും ചുളിച്ചു നീ വിങ്ങി-
കരയായ്കോമനേ, വരുന്നു ഞാൻ.

പനിനീച്ചുവകച്ചെരമുള്ളൊര നിൻ
കരുന്നു കൈവിരൽ മുറിഞ്ഞിതേ!

തനിയേ തൈമാവിൽ കയറിവീണോമൽ
ചെറുകാൽ മുട്ടുകൾ ചതഞ്ഞിതേ!

മറിച്ചിട്ടീപടം മുകളിൽ നിന്നയ്യോ
മറിച്ചിതേ പൊന്നിൻ നെരകയും,

മുറിയിൽ കട്ടിന്മേൽ കയറിച്ചാഞ്ചാടി-
ത്തറയിൽ വീണിപ്പുകുവിളും നീ.

പഴയ നോട്ടുബുക്കിൽനിന്ന്. 95 തുലാത്തിലെ 'പ്രതിഭ'
യിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്.

കരുതേണ്ട, തല്ലുമിതിനായ് ഞാനെന്നു,
കരയേണ്ട, നോവുകുന്നുപോം

അറിയാപ്പെതൽ നീ കളിയാടിയേററ
മറിച്ച ഭ്രഷണം നിനക്കുണ്ണി!

ഉരച്ചീവണ്ണമക്കുതമോരോന്നുമേ
തിരിച്ച ചുംബിച്ചാളടനമ്മ,

സ്ഫുരിച്ച പുഷ്പത്തെയളിപോലെ, കട്ടി
ചിരിച്ചാൻ കാർന്നിങ്ങും ശശിപോലെ.

കൊച്ചുകിളി

ചൊല്ലുകൊണ്ടു ചെറുപക്ഷി നീ കളി-
ച്ചുലസിപ്പതിതുപോലെയെപ്പൊഴും
അല്ലെ നീയറികയില്ലയോ? നിന-
ക്കില്ലയോ പറകെഴുത്തുപള്ളിയും?

കൊച്ചുരാഖകളിലാഞ്ഞിരിപ്പതും
പിച്ചിയന്നപടി പാടിടുന്നതും
ഇച്ഛപോലുയരെ നീ പറപ്പതും
മെച്ചമിന്നിവയെന്നിന്നു കൂടുമോ?

കാലയന്തിയയി, കാരറിലാടു മൃ-
ത്താലിൽ മേച്ചി രസമേലുമെത്ര ഞാൻ!
നീലവിഞ്ചഴി പറന്നെഴും സുഖം
ലോലമെയിതിൽ നിനക്കൊതുങ്ങുമോ?

ചിത്രമിങ്ങു, പുഴ കുന്നിവര തെ-
ല്ലത്തലെന്നി കിളി, നീ കടപ്പതും
എത്തി വരുതലമേലുമാനതൻ-
മസ്തകത്തിലുമിരുന്നിടുന്നതും.

‘പദ്യപാഠാവലി’യിൽ ചേർക്കാൻ എഴുതിയതു. (10—4—10)

ചേണിയന്ന ചിറകാണൊരോമന—
 പ്രാണി, നിൻതടവകന്ന ലീലകര
 കാണകിൽ കൊതിവരും—ചറിക്കുവാൻ
 പോണം—കൊച്ചുകിളിയായതില്ല ഞാൻ!

പൂക്കിലെ

പൂക്കുന്നിതാ മല്ല, പൂക്കുന്നിലഞ്ഞി
പൂക്കുന്നു തേന്മാവു, പൂക്കുന്നരോകം
വായ്ക്കുന്നു വേലിക്കു വണ്ണങ്ങൾ, പൂവാൽ
ചോക്കുന്നു കാടന്തിമേഘങ്ങൾപോലെ.

എല്ലാടവും പുഷ്പഗന്ധം പരത്തി
മെല്ലെന്നു തെക്കുന്നു വീശുന്നു വായു,
ഉല്ലാസമീ നീണ്ട കൂക്കൂരവത്താ—
ലെല്ലാക്കുമേകുന്നിതേ കോകിലങ്ങൾ.

കാണുന്നിതാ രാവിലേ പുവുതേടി
ക്കീണതപമോരാത്ത തേനീച്ച കാട്ടിൽ
പോണേറെയുത്സാഹമുൾക്കൊണ്ടിറയ്ക്കെ—
ന്തോണം വെളുക്കുന്നുഷ്ണോയിതെല്ലാം?

പാടങ്ങൾ പൊന്നിൻനിറംപൂണ്ടു, നീളെ—
പ്പാടിപറന്നെത്തിയിത്തത്തയെല്ലാം
കേടറ നെല്ലിൻകതിർക്കമ്പുകൊത്തി—
ശ്രുതാർന്ന ദിക്കോത്തുപോകുന്നു വാനിൽ.

പദ്യപരമ്പരയിലേയ്ക്കു എഴുതിയത്. (23—4—10)

ചന്തം ധരയ്ക്കുറേയായ് ശീതവും പോ-
 യന്തിക്കു പൂക്കാവിലാളേയായി
 സന്തോഷമേറുന്നു, ദേവാലയത്തിൽ
 പൊത്തുന്നു വാദ്യങ്ങൾ—വന്ത വസന്തം!

നാകത്തിൽ നിന്നോമനേ, നിന്നെ വിട്ടീ-
 ലോകത്തിനാനന്ദമേകുന്നിതീശൻ
 ഈ കൊല്ലമീ നിന്റെ പാദംതൊഴാം ഞാൻ
 പോകൊല്ല പോകൊല്ല പൂക്കാലമേ നീ!

ചിന്തിച്ചിളക്കാരതൻ നിസ്തപനത്താ-
 ലേന്തോന്നരയ്ക്കുന്നു നീ?—ഞാനറിഞ്ഞു,
 “എന്താതനാം ദേവനോതുന്നതേ ഞാ-
 നെന്താകിലും ചെയ്യു”വെന്നല്ലയല്ലീ?

തോട്ടത്തിലെ എട്ടുകാലി

തളിർത്തലഞ്ഞു നിന്നിടം തരക്കര
തൻറെ ശാഖയിൽ
കൊള്ളത്തി നീണ്ട നൂലു രശ്മിപോലെ
നാലുഭാഗവും,
കുളത്തിനുള്ള കാണമകുഞ്ചിംബ-
മൊത്തു കാററിലി-
പ്പെടുത്ത കണ്ണിവച്ചെഴും വിചിത്ര-
രൂപനാരിവൻ!

അടുത്തിടുനൊരീച്ച പാറയാദി
യായ ജീവിയെ-
പ്പിടിച്ചതിന്നു കണ്ണിവച്ചൊളിച്ചി-
രുന്നുകൊള്ളുവാൻ
പറിച്ചു കളുനാരു നീ പ്രഗത്ഭ-
നായ മുക്കുവ-
ക്കിടാത്തനോ? കടുത്ത കാട്ടിലുള്ള
കൊച്ചുവേടനോ?

പട്ടുപാഠാവലിയിലേക്കു എഴുതിയത്. (24-11-10)

മിനുത്തുനേൽ നാലിതെങ്ങുനിന്നു?
 മോടികൂടുമീ-
 യനർഘമാം നെയിത്തുതന്നെയഭ്യ-
 സിച്ചതെങ്ങു നീ?
 നിനയ്ക്കു നിന്റെ തൂണൽ കാഴ്ചവേല
 തന്നിലെത്തിയാൽ
 നിനക്കു തങ്കമുദുകിട്ടുമെട്ടു-
 കാലി നിശ്ചയം.

അമ്പിളി

(പാണമട്ട്)

തുമ്പപ്പുവിലും തുമയെഴും നിലാ—
വമ്പിൽതുവിക്കൊണ്ടാകാശവീഥിയിൽ
അമ്പിളി പൊങ്ങി നില്ക്കുന്നിതാ മര—
ക്കൊമ്പിന്മേൽനിന്നു കോലോളം ഓരത്തിൽ

വെള്ളമേഘശകലങ്ങളാം നര
തള്ളിച്ചുകൊണ്ടു ദേവകൾ വിണ്ണാകും
വെള്ളത്തിൽ വിളയാടിത്തുഴഞ്ഞുപോം
വെള്ളിയോടമിതെന്നു തോന്നീടുന്നു!

വിണ്മേൽനിന്നു മന്ദസ്ഥിതം തുവുമെൻ
വെണ്മതിശ്രുവേ, നിന്നെയീയന്തിയിൽ
അമ്മതന്നങ്കമേറിയെൻ സോദര—
'നമ്മാവാ'യെന്നലിഞ്ഞു വിളിക്കുന്നു!

ദേഹശോഭപാലുള്ളത്തിൽ കൂറമീ—
മോഹനാകൃതിക്കുണ്ടിതെൻ പിന്നാലേ
സ്നേഹമോടും വിളിക്കുംവഴി ചോര—
ന്നാഹാ! കൊച്ചുവെള്ളാട്ടിൻകിടാവുപോൽ.

പഴയ നോട്ടുപുസ്തകത്തിൽനിന്നു (1914-ജൂലൈ 3-ാംന-
എഴുതിയതു.)

വട്ടം നന്നല്ലിതീവണ്ണമോടിയാൽ
 മുട്ടമേ ചെന്നക്കുന്നിമുകളിൽ നീ
 ഒട്ടനിലുങ്ങു വന്നൊന്നു നിന്മേനി
 തൊട്ടിടാനും കൊതിയെന്നിക്കോമനേ.

എന്നു കൈചൊക്കിയോടിനാന്നുമുഖൻ
 കന്നേറാണൊരു സാഹസി ബാലകൻ
 ചെന്നു പിന്നിൽ ഗൃഹപാഠകാലമാ—
 യെന്നു ജേഷ്ഠൻ തടഞ്ഞു ഞെട്ടുംവരെ.

മിന്നാമിനുങ്ങു്

ഇതെന്തൊരാണുമിതെന്തു കെഴുതുകൾ!
സ്വതന്ത്രമായ് സുന്ദരമിപ്രഭാകണം
‘ഇതാപറന്നെത്തിയടുത്തു ഹാ! പറ-
ന്നിതാ തൊടുമുടിയിൽ വിണ്ണിലായിതേ!

ഉടൻമടങ്ങുന്നിത, പുത്തിരുട്ടിലായ്
കിടന്ന വേലിപ്പെട്ടിതന്റെ തുമ്പിതിൽ
ചുറ്റുന്നതില്ലിപ്പെട്ടുരതീയതൊന്നുമേ!
കെട്ടുന്നമില്ലീ മഴയത്തുപോലുമേ!

ഇരിക്കാലാ പൊങ്ങുക, വിണ്ണിലോമനേ,
ചരിക്ക നീ മിന്നിമിനുങ്ങിയങ്ങനെ,
വരിഷ്ഠമാം തങ്കമുരച്ച രേഖപോ-
ലിരുട്ടുകീറുന്നൊരു വജ്രസൂചിപ്പാൽ.

സ്മരിക്കുമി നിന്നുടലിൽ പദാർത്ഥമെ-
ത്തുരയ്ക്ക മിന്നൽപിണരിൽ സ്മലിംഗമോ?
വിരിഞ്ഞുപോം താരഗണങ്ങൾ തമ്മിലാ-
ഞ്ഞുരഞ്ഞുപാറം പൊടിയോ, നിലാവതോ?

ജി. രാമൻമേനോൻ എം. എ. അവർകളുടെ ആവശ്യപ്ര-
കാരം എഴുതിയത്. 10-8-12

പുളച്ചിടുന്നെന്തനതാരഹോ! വെറും
 വെളിച്ചമേ, വാ കിളിവാതിലൂടെ നീ
 വിളിച്ചുകേളാത്തവിധം ഗമിക്കിലാ—
 മൊളിച്ചിടാൻ കള്ള, നിനക്കു വയ്ക്കട്ടോ!

പിലാവിലും തെങ്ങിലുമക്കുവുങ്ങിലും
 വിലോലമായ് മാവിലുമങ്ങുമിങ്ങുമേ
 വിലങ്ങിടും നീ പ്രകൃതിക്കു ചാത്തുവാൻ
 നിലാവുപുമ്പട്ടിനു പാവനെയ്ക്കയോ?

മിനുങ്ങി നീ ചെന്നിട്ടു മാറണയ്ക്കുവാൻ
 കനിഞ്ഞിതാ കൈത്തളിരാൻ ഭൂതമം
 അനങ്ങിടാത്തങ്ങനെ നില്പിതാക്കുമേ
 മനം കൊതിക്കും മുദ്രവെത്തൊടാനെടോ!

അതാ വിളങ്ങുന്നു ഭവദ്ഗണങ്ങളാൽ
 സ്വതഃ ചൂന്നിപ്പുനനിൻ മലർച്ചെടി
 അതിന്നൊടൊക്കില്ലൊരു ചക്രവർത്തിത—
 നതിപ്രകാശം കലരും കിരീടവും.

പരന്ന വൻശാഖകൾ മേലിവററയാ—
 ന്നിരുട്ടിൽ മിന്നുന്ന മരങ്ങളാകവേ,
 നിരന്നു നക്ഷത്രഗണങ്ങൾ കീഴുമാ—
 ന്നിരുട്ടയായ് തീർന്നൊരു വിഷ്ണുപോലവേ—

വിളങ്ങിയും മങ്ങിയുമൊന്നിതാ വരു-
 ന്നിളങ്കതിർത്തുവാളിയാൻ പൊങ്ങിയും
 തളൻവീണം—ചെറുതാരമുഴിതാൻ
 വളപ്പുതാമിങ്ങിതു—തള്ള വാനിലാം.

മറിക്കുകത്തായിതു! ഹാ! പ്രകാശമേ,
 കരത്തിൽ വാ കേരക പുസ്തകങ്ങളിൽ
 ഉറക്കെയുള്ള കെടാവിളക്കുപോ-
 ലിരിക്കു വന്നീയണിമേശമേലുമേ.

കണക്കുതൃപ്താഹമൊടങ്ങുമിങ്ങും
 തനിക്കു തോന്നുംപടി തന്നെയെങ്ങും.
 മിനുങ്ങിമങ്ങും ചൊടിയൊൻ മിന്നാ-
 മിനുങ്ങുമുറപ്പുവുമടപ്പിറപ്പോ?

നിശാപ്രാത്മന

വിളയാടിയ കുട്ടി തള്ളയെ-
ത്തളരുമ്പോൾ തിരയുന്നു ദൈവമേ,
പലവൃത്തികളാൽ വലഞ്ഞു നിൻ
നില നോക്കുന്നിതു രാവിലെ ഞാനുമേ.

ഉടലിൽ ക്രിയനില്ക്കുമെന്നെ യി-
ങ്ങുടനേയിന്ദ്രിയമുള്ളവു വിഭോ
വെടിയും പൊഴിയും പൂ നില-
ത്തടിയുംപോലണയും ഭവാനിൽ ഞാൻ.

ഘൃണയോടുമിരുട്ടിൽ നില്ക്കുന്നു,
തുണയായങ്ങവിടത്തെ വേഴ്ത്താൽ
ഉണരുകണമേ നടുതിലും
ഗുണചാന്ദ്രയ് ജഗദീശ, നാളെ ഞാൻ.

ജഗതിക്കു സമുദ്ധി കൂടണം
ഭഗവൻ, തപൽകൃപയെന്നിൽ വായ്ക്കണം
അഘമൊക്കെയകുന്നുദിക്കണം
സുഖമിങ്ങെന്റെ വിരോധികൾക്കുമേ.

പഴയ നോട്ടുപുസ്തകത്തിൽനിന്നു. (3-6-24)

ഒരുദീപവുമിന്ദുവും സ്മൃതി-
 പ്പൊരു നക്ഷത്രവുമൊന്നുമെന്നിയേ
 ഇരുമേലിതളാം സുഷുപ്തിയിൽ
 ശരണം ചിന്തയ ഭേദഭേദ നീ.

ഇശ്വരപരൻ

ഓമൽപ്രഭാതരുചിയെങ്ങുമയൻ നീല-
വേദാമസ്ഥലം സപയമെറിഞ്ഞെഴുമക്ഖബിംബം
ശ്രീമലരിത്രീയിവയെപ്പണിചെയ്ത കൈയിൻ
കേമത്തമോർത്തിവൻ നീർ കവിയുന്നു കണ്ണിൽ

അന്തിച്ചുവപ്പമലയാഴിയുമങ്ങിരുട്ടി-
ലുന്തി സ്ഫുരിക്കുമുരാശിയുമിന്ദുതാനം
പന്തിക്കു തീർത്ത പൊരുളിന്റെ മനോവിലാസം
ചിന്തിച്ചെനിക്കകമലിഞ്ഞുടൽ ചീർത്തിടുന്നു!

ചേണറു പുത്ത വനമേന്തിയ കുന്നു ഭൂരെ-
ക്കാണുന്നു പീലി കടയും മയിലിൻ ഗണംപോൽ
താണങ്ങു വിണ്ണിൽ മഴവില്ലുലുസിച്ചു വണ്ണം-
പൂണന്ന പൈങ്കിളികൾ ചേൻ പറന്നിടുംപോൽ

ഉല്ലാലമാമരുവി ഭൂരെ മുഴങ്ങിടുന്നു,
ഹൃല്ലാലസൽസുമഗണം മണമേകിടുന്നു,
കല്ലാലമാണൊരു കയങ്ങളിൽനിന്നു പൊങ്ങി
നല്ലൊരു ചാരുകളർകാറുമണഞ്ഞിടുന്നു!

മുദ്രാങ്കുര കഥാകാരൻ അവർകളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം എഴുതി
“വിദ്യാലയം” എന്ന പത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്
(15-8-94)

ഇക്കാമുവസ്തുനിരചെയ്തു, മിങ്ങതോരാ—
 നരകാമ്പുമെന്തടലുമേകിയതും, സ്വയം ഞാൻ
 ധിക്കാരപമാഗ്ഗമണയാതകമേ കടന്നു
 ചുക്കാൻ തിരിച്ചുവതു,മൊക്കെയൊരേകരംതാൻ

ഈ ലോകഭോഗമതിനീശ, ജനിച്ചു ഞാൻ നീ—
 നാലോകഭോഗമണയാതവകാശിയായി;
 നൂലോതിയും സ്വപതി മൽപ്രിയതാത്, നിന്നെ
 മാലോകർ ചൊല്ലിയുമറിഞ്ഞു വണങ്ങിടുന്നേൻ.

വമ്പിച്ചു നിൻ മഹിമയും കൃപയും നിനച്ചു
 കമ്പിട്ടിടാത്ത തലയും ശിലയും സമംതാൻ
 എമ്പിച്ചു തീർക്കു യറിവായ് മനമാം വിളക്കിൻ
 തുമ്പിൽ ജ്വലിക്കുമഖിലേശ്വര,കൈതൊഴുന്നേൻ

വണ്ടിന്റെ പാട്ട്

(കമലകാന്തന്റെ ഏന്ന മട്ട്)

കൊടുമുടിയിൽ കഴുകൻ വസിക്കട്ടെ,
കൊടുതാം സിംഹം ഗുഹയിലും വാഴട്ടെ,
വടിവേലും തങ്കക്കുന്നേ, നിൻ പുത്തൊരീ-
നെയ്യ കാടാൻ സാൻവിൽ മേവും ഞാൻ.

പതിച്ചിടാ നോട്ടം നാറും പിണങ്ങളിൽ,
കുതിച്ചു നിർദ്വയം കൊന്നിടാ ജീവിയെ,
പതിവായിക്കാട്ടിൽ കാലത്തുമന്തിക്കും
പുതിയ പുകണ്ടു നിൻപുകൾ വാഴ്ത്തും ഞാൻ.

അഴകേറംപൂവിൽ നീയലിഞ്ഞേകും തേ-
നഴലെന്മേ നുകന്നാനന്ദമാൻടൻ.
ഒഴിയാതോലും മണമാൻ തെന്നലിൻ
വഴിയേ നിൻപുകൾ പാടിപ്പറക്കും ഞാൻ.

മുകളിൽ സൂര്യനും ചന്ദ്രനും വന്നിരു-
ളകലുമാർ പരത്തും കുതിരൂടെ
പകലും രാവുപോന്നോമനക്കുന്നേ, നിൻ
സകല ശോഭയും കണ്ടു രസിക്കും ഞാൻ.

1915 നവംബർ 1-ാംതീയതി എഴുതി 'മിതവാദി' മാസിക
യിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്.

കുപോതപുഷ്പം

ഇതരസൗരഭചീചിയെ മേന്മയാൽ
വിയുരമാക്കിയിളംകളർവായുവിൽ
എതിരകന്നിവിടെ പ്രസരിപ്പൊരി-
മധുരഗന്ധമഹോ! മതിമോഹനം.

ഭ്രമരനീലഭലാവലികൾക്കുമേൽ
വിമലമായ് മലർമഞ്ജരിയൊന്നിതാ
കമറുമുള്ളിലെഴുന്ന കളത്തിൽ നീർ-
ക്കുമളതൻ നിരപോൽ വിലസുന്നുതേ!

ധവളമാം സ്പന്ദികച്ചിമിഴീവിധം
നവസുഗന്ധമൊടൊന്നുതുറന്നതോ?
അവികലം മണിയാൻതിനിന്മല-
പ്പവിയൊടും പുതുശിപ്പി വിടന്നതോ?

അതിവിചിത്രമനോഹരശിപ്പമീ-
പ്പുതിയപു—കരകൗശലശാലയിൽ
ഇതിനൊടൊത്തൊരു ദന്തമയങ്ങളാം
കൃതികളില്ല വിധേ, വിഭൂതന്നെ നീ!

“Dove orchid” എന്ന പുഷ്പത്തെപ്പറ്റി എഴുതി “ആത്മ
പാഷണി”യിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. (10.3.92)

അഹഹ! നിമ്ലലോലമനോജ്ഞമി-
വിഹതമെങ്ങനെ വന്നതിനുള്ളിലായ്
ഗഹനമേ വിധിചേഴ്ത്ത—പിറാവിതിൽ
സഹജമോ, നിഴലോ, മിഴിമായയോ?

ഒരുവികാരവുമെന്നിയഹോ! ഖഗം
മരുവിടുന്നിതു മൗനസമാധിയിൽ
പറവയിൽ ചിലതുണ്ടവതാരമായ്,
പറയുമങ്ങനെയൊഗമവേദികൾ.

ഭുവനതപവുമന്തവുമൊന്നുമെ
വിവരമില്ല, പഠിച്ചു വലഞ്ഞിതേ!
ഇവനതെൻ പരിശുദ്ധകുപോതികേ,
ഭവതിയോരുകിലമ്പിനൊടോതണേ!

നിഷ്പാടതയോട്

പുവിനെതിർ മെച്ചൊളിയൊതുങ്ങിയഴലാലി-
ന്നാവിതടവും മുക്കുമൊത്തു കവിഠമങ്ങി,
ആവിലമനസ്സൊടൊക്കെയിൽ മുഖമർപ്പി-
ച്ചീവിധമിരുന്നഴുവതെന്തു വിമലേ, നീ?

ഉണ്മയുടെയുർജ്ജിതവിഭൂതപമതു പോയി,
നിന്മഹിമയാരുമറിയാത്ത നിലയായി,
ഇമ്മഹിയിലെന്തിനനിനി വാഴുവതു ഞാനെ-
ന്നുണ്മലർ കുരിഞ്ഞയി, ഞ്ഞേ, കരവതോ നീ?

പുഞ്ചിരിനിലാവൊളി പുറത്തിരുളുകത്തായ്
നെഞ്ചിൽ വിഷമായ് മൊഴിയിൽ നല്ലനരതേനായ്
വഞ്ചന മുഴുത്തു ഭവനത്തിലിനി നല്ലോ-
രഞ്ചനമതോത്തു സരളേ, യഴുവതോ നീ?

സ്നേഹമുതിരേണ്ടവരിൽനിന്നു പകയായി
ഗോഹമതിനാൽ ഭയദമാമടവിയായി
മോഹതിമിരം പെരുകി മൂഢതയുമാക്കി-
സ്സാഹസികർ നിന്നെയതിനാലഴുവതോ നീ?

1915—ഡിസംബർ 9-ാംനു എഴുതി, 'ചിന്താകാഴ്ച' മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്.

മാഴ്കരുതു മഞ്ജുഭാഗി സത്യമൊട.സത്യം
 വ്യാകലിതമായ പൊരുളാണു ഭവനം കേൾ
 ഏകരസമായ് ഗുണമെഴിപ്പറിക്കയെങ്ങും,
 ലോകമിതിൽ നന്മയൊടു തിന്മ പൊരുതുന്നു.

പണ്ടുമുതലിങ്ങനെ വെളിച്ചവുമിരുട്ടും
 രണ്ടുമിടയുന്നിതു സുരാസുരർ കണക്കെ;
 ഇണ്ടലതിനാൽ വരുവതും വിരവിൽ നീങ്ങും
 കണ്ടറികയുണ സുകുമാരി, കരയാതെ!

ഇങ്ങനെ തിരിഞ്ഞു വിധിചക്രമുഴുവനോ-
 ളിങ്ങമലധർമ്മതിലൂന്നി വിലസുന്നു
 മങ്ങിയുമിടയ്ക്കിടെ വിളങ്ങിയുമിരുട്ടിൽ
 തങ്ങിയുരുപക്ഷമഴുമിനുകലപോലെ.

നിന്നെ വെടിയുന്നവനും നീ വെടിയുവാനും
 പിന്നെ മനുജന്റെ വടിവെന്തിന്നു മനോജ്ഞൻ
 നിന്നകമെരിഞ്ഞു മിഴിനിർ പൊഴിവതെങ്ങും-
 മന്നറിക തീനരകമെന്നു മഹിതാഭേ.

ജീവിതരണത്തിലതിമാനമൊടു ഞാനെൻ
 ദേവി തുണനില്ലിൽ വിജയിപ്പുന്നതിനാലേ,
 പൂവിൽമണവും മണിവിളക്കിലൊളിയുംപോൽ
 നീ വിലസുകെന്റെ മനതാരിൽ മറയാതെ.

നിലു തുണയായഴലൊഴിക്കയെഴുനേല്ക്കി-
 നിക്കലുഷഭാവമായി, നിന്നിലഴകാമോ?
 “നിഷ്പടതേ” കരൾ നിറഞ്ഞൊരിരുനീക്കം
 ചിൽക്കുതിരവന്റെ ചെറുരശ്മിയമലേ നീ.

ഗുണനിഷ്ഠ

തെരുതെരെ വിളങ്ങും നവകൃതകരണം
തെരുവുകുളിലെങ്ങും തിരുതകൃതിയായി,
പുരുമഹിമതാണും പരിഭവമിയന്നും
മരുവി വിലയേറും മണികൾ മറയാറായ്.

നയ,മറിയ സതപം, ദയ, പരഹിതത്തിൽ
പ്രിയത മുതലാകും ഹൃദയഗുണമെല്ലാം
ഭയമിയലുമാറായതതിനുടെ രൂപം
സ്വയമഭിനയിക്കും വലദൂരകളാലെ.

ഒരു വിജയമോത്തിട്ടൊരു ചതിതുടന്നാൽ
പെരുമതുമൂലം പല വിനകൾ നാട്ടിൽ
കരുമന ഗുണങ്ങൾക്കണയുവതു ധൃതേന്ത,
കരുതുക സഹിക്കാ ഗുണനിലയനീശൻ.

കുളികൾ മതിയാക്കൂ കപടമണി നീണാ-
ളൊളിചിതറിതാ നിന്മുഖമിതൊരുനാൾ നീ
തെളിവുടയ നീരിൽ പെടുമൊരു മരുന്നാൽ
പൊളിയുമഥവാ പോയ് നിക്ഷേപിലയേറും!

95-മേടത്തിൽ എഴുതി “പ്രതിഭ”യിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു്.

ക്ഷണപരിഭവത്താൽ ഗുണമണികൾമേൽ നിൻ
 പ്രണയമൊരുലേശം കറയരുതു നെഞ്ചേ,
 ഗുണനിരയോടൊപ്പം മനുജനൊരുനാളും
 തുണയരുളിടാ കേൾ സുരനിരകൾപോലും.

സ കീ ൽ ന

ചന്തമേറിയ പൂവിലും ശബളാഭമാം
ശലഭത്തിലും

സന്തതം കരതാരിയെന്നൊരു ചിത്രം—
ചാതുരി കാട്ടിയും

ഹന്ത! ചാതകടാക്ഷമാലകളുൾ—
രശ്മിയിൽ നീട്ടിയും

ചിന്തയാം മണിമന്ദിരത്തിൽ വിളങ്ങു—
മീശനെ വാഴ്ത്തുവിൻ!

സാരമായ് സകലത്തിലും മതസംഗ്രഹം
ഗ്രഹിയാത്തതായ്

കാരണാന്തരമായ് ജഗത്തിലുയർന്നു
നിന്നിടുമൊന്നിനെ

സൗരഭോല്ക്കടനാഭികൊണ്ടു മൃഗംകണ—
ക്കുറുമേയമായ്

ഭൂരമാകിലുമാത്മഹാർദ്രഗുണാസ്സഭത്തെ
നിനയ്ക്കുവിൻ!

ഒരു സംഘത്തിനുവേണ്ടി എഴുതി “പ്രതിഭ”യിൽ പ്രസിദ്ധ
പ്പെടുത്തിയത്. (95 തുലാം)

ദീപാപ്പണം

ഭാവബന്ധമൊട്ടു സത്യരൂപനാം
ദേവ, നിന്മഹിമയാർന്ന കോവിലിൽ
പാവനപ്രഭയെഴും വിളക്കിതാ
സാവധാനമടിയൻ കൊളുത്തിനേൻ.

അല്ലമെങ്കിലുമതിൻ പ്രഭാങ്കുരം
സൽപതേ, യിരുൾ തുരന്നു മെല്ലവേ
ശില്പരമ്യപദപീഠഭൂവിൽനി-
ന്നുൽപതിച്ചു തിരുമെയിലെത്തണേ.

സ്ഥേമയാർന്ന മണിഭൂഷണത്തിലും
തുമനോജ്ഞമലർമാലതന്നിലും
ഹേമവിഗ്രഹമരീചി തേടുമി-
ക്കോമളപ്രഭ തിളങ്ങണേ വിഭോ.

മാററി നിന്മുഖരസം മറച്ചിതിൽ
ചോററി, പുൽക്കുരുള ധൂമരേഖകൾ
മാററിയന്ന മണിവാതിലൂടെഴും
കാററിലാടരുതിതിൻ ശിഖാഞ്ചലം.

95-കന്നിയിലെ “പ്രതിഭ”യിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്.

നിത്യനായക, നീതിചക്രമതിൻ-
 തിരിച്ചിലിനക്ഷമാം
 സത്യമുൾക്കമലത്തിലും സ്ഥിരമായ്
 വിളങ്ങുക നാചിലും
 കൃത്യഭൂ വെടിയാതെയും മടിയാതെയും
 കരകോടിയിൽ
 പ്രത്യാഗം പ്രഥയാൻ പാവനകർമ്മ-
 ശക്തി കളിക്കുക!

സാഹസങ്ങൾ തുടർന്നു സുഖഭോധ-
 മാത്ര കവൻപോം
 ഭേദമാനസഭോഷസന്തതി ഭേദ
 ഭേദ, നശിക്കണ
 സ്നേഹമാം കുളിർപ്പുനിലാവു പരന്നു
 സർവ്വവുമേകമായ്
 മോഹമാമിതരൂ നീങ്ങി നിന്റെ മഹത്വ-
 മുളളിൽ വിളങ്ങണ.

ധർമ്മമാം വഴിതന്നിൽ വന്നുണയുന്ന വൈരികളു
ഞ്ചവേ
 നിമ്ലദ്യുതിയാൻ നിശ്ചയഖഡ്ഗമേന്തി
നടന്നുടൻ
 കർമ്മസീമകടന്നുപോയ് കുളിയാടുവാനരുളേണമേ
 ശർമ്മവാരിധിയിൽ കൃപാകര,ശാന്തിയാം മണിനൗ
കയിൽ

ചീത്തിതിന്നൊളി തെളിഞ്ഞുപൊങ്ങിനയ്
 വാത്തിടാഴ്ന്നിലുമെരിഞ്ഞു മേൽക്കുമേൽ
 നേത്തിതീശ, മിഴിയഞ്ചിടുന്ന നിൻ-
 മുത്തിമുൻപു നിഴൽനീങ്ങി നിൽക്കണ

ഗദ്യം:— രാജയോഗം സംപൂർണ്ണം	3	0
മൈത്രേയീ	0	8
മനശ്ശക്തി	0	8
നിരൂപണങ്ങൾ	0	8
മതപരിവർത്തനരസവാദം	0	4
ദൈവികമായ പ്രതികരണം	0	10

ഇതരകൃതികൾ

കെ അയ്യപ്പന്റെ പദ്യകൃതികൾ	2	0
വസുമതി (ശ്രീമാൻ മുക്കുറുത്തു കുമാരൻ അവർകൾ എഴുതിയ രസകരമായ ഒരു നോവൽ)	1	8
ദേ അനന്ദം — (ദേ അഗോപാലൻ)	0	8
കുമാരനാശൻ—ചില സ്തവങ്ങൾ		
കെ. സദാശിവൻ ബി. എ.	1	0

ആശാൻസ്റ്റാർകം

മഹാകവിയുടെ ചരമവാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച്
പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു

ഒരു സ്റ്റാർകഗ്രന്ഥം

കേരളത്തിലെ പ്രശസ്ത സാഹിത്യകാരന്മാർ
ഈ സ്തവസാഹിത്യത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നു.

ആദ്യവർദ്ധ്യത്തിൽ, മെ: എൻ. ഗോപാലപിള്ള
എ ബാലകൃഷ്ണപിള്ള, മുണ്ടശ്ശേരി, മാറാട്,
അപ്പൻ, നാലാങ്കൽ തുടങ്ങി പലരും.

ഒന്നാം വർദ്ധ്യത്തിന് വില രൂ. 2.

ഒരു രൂപാവിനെ വിലയുള്ള പുസ്തകത്തിന് പുസ്തകത്തിന്റെ
വിലയും മൂന്നു രൂപാക്കൂലിയും സ്റ്റാമ്പും അയച്ചാൽ
പുസ്തകം ബുക്കപോസ്റ്റായി അയക്കുന്നതാണ്.

Address must be written in CAPITAL LETTERS.

MANAGER,
SARADA BOOK DEPOT.,
THONNAKKAL (P. O.)

ശാരദാ ബുക്ക ഡിപ്പോ

റാക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

എൻ. കുമാരൻ ആശാൻ അവർകളുടെ കൃതികൾ

	രൂ.	ണ.
പദ്യകൃതികൾ 1-ാം ഭാഗം	6	8
,, 2-ാം ഭാഗം	6	0
,, 3-ാം ഭാഗം	4	8
പദ്യം:—നളിനി (നോട്ടോട്ടുകൂടിയത്)	1	0
ഓ. ല	1	0
രണ്ടു ഖണ്ഡകൃതികൾ	0	6
ശ്രീ. ബുദ്ധചരിതം കിളിപ്പാട്ട്— അഞ്ചു കാണഡങ്ങളും കൂടിയത്	3	0
കുയിൽ	0	3
പ്രാരാഭനം	1	0
ചിന്താവ ഏ യായ സീത	1	0
ബാലരാമായണം—ബാലകാണ്ഡം	0	6
ടി അയ്യപ്പാകാണ്ഡം	0	6
ടി ആരണ്യകാണ്ഡം	0	7
ടി മൂന്നുകാണ്ഡങ്ങളും കൂടി	1	8
പുഷ്പാർപ്പി	0	8
ഭാവസ്ഥ	0	12
ചണ്ഡാലദിക്കുകി	0	12
കരുണ	0	9
മണിമാല	0	8
വനമാല	1	0
സുഗതപ്രസ്ഥാനം	0	10
നവമാലിക	0	8
സൈന്ദവ്യലഹരി (ഭാഷ)	0	8
വിചിത്രവിജയം	1	8
പ്രബോധചന്ദ്രോദയം ഭാഷാസാക്ഷകം	1	8
സ്തോത്രകൃതികൾ (നോട്ടോട്ടുകൂടിയത്)	1	4

P. T. O.